

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813010077
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5813010077.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Márie Urbanovej, na neverejnom zasadnutí konanom 7. júla 2015 o sťažnosti odsúdeného V. V. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/26/2013 zo 7.4.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. V. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo napadnutým uznesením, sp.zn. 6T/26/2013 zo 7.4.2015 podľa § 419 ods. 1 Tr. por., s poukazom na § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený V. V. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 7.5.2013, sp. zn. 6T/26/2013, právoplatným a vykonateľným 7.5.2013, neosvedčil a odsúdenému nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. okresný súd zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený V. V. s odôvodnením, že prosí o „finančnú pokutu“ a predĺženie podmieneného trestu odňatia slobody. Našiel si stále zamestnanie, a preto je schopný a aj chce viesť riadny život. Výkon trestu by mal negatívny vplyv na celú jeho rodinu, najmä na zdravie jeho matky. Je mu ľúto skutku, ktorý spáchal počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a hanbí sa zaň. Poukázal tiež na to, že jeho starší brat je na invalidnom vozíku a počas voľného času mu chodí pomáhať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiada o prehodnotenie rozhodnutia.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, prihliadnuc pritom i na prípadné chyby, ktoré neboli sťažnosťou vytýkané, a zistil, že sťažnosť odsúdeného V. V. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj vo vykonávacom konaní. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či podmienne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil, inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že V. V. sa v skúšobnej dobe odsúdenia na trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený, neosvedčil.

V súhrne potom krajský súd konštatuje, že sudkyňa okresného súdu postupovala pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade so zákonom.

Treba stručne pripomenúť, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/26/2013 zo 7.5.2013 bol V. V. odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. súd odsúdenému uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné na mal. F. V., nar. XX.X.XXXX, mal. V. V., nar. XX.X.XXXX, mal. B. V., nar. XX.XX.XXXX. Predmetný rozsudok vo vzťahu k odsúdenému nadobudol právoplatnosť 7.5.2013. Základná skúšobná doba plynula odsúdenému od 8.5.2013 do 8.11.2014.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdený v čase základnej skúšobnej doby dňa 18.3.2014 sa dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/132/2014 z 26.2.2015, uznaný vinným a právoplatne odsúdený na peňažný trest vo výmere 200,-Eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 25 dní.

V prebiehajúcim sťažnostnom konaní nadriadený súd doplnil dokazovanie a zistil, že odsúdený doposiaľ peňažný trest vo výmere 200,-Eur nezaplatil (čl. 138). Nadriadený súd na základe správy matky mal. detí Q. H. mal tiež preukázané, že odsúdený k jej rukám doposiaľ nezaplatil dlžné výživné vo výške 596, 20,-Eur (čl. 131, 137).

Nadriadený súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Pri posudzovaní otázky, či sa podmiennečne odsúdený osvedčil, je relevantné to, či viedol riadny život a či vyhovel uloženým podmienkam, pričom treba skúmať správanie odsúdeného počas celej skúšobnej doby a hodnotiť len tie okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Krajský súd poukazuje aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ a že podmiennečne odložený trest treba vykonať (R 19/1976).

Skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu, resp. priestupku, nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako dôvod na nariadenie výkonu trestu. Tu treba rozlišovať závažnosť trestného činu, priestupku spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život.

Je nesporné, že odsúdený V. V. bol opätovne právoplatne uznaný vinným a odsúdeným za úmyselný trestný čin, ktorého sa dopustil 18.3.2014, t.j. v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Pri vyhodnotení najmä osobnostného postoja odsúdeného s rešpektovaním zákonov platných v Slovenskej republike nemožno prehliadnúť, že má výrazné sklony k páchaniu protispoločenského konania a zákony nie je schopný rešpektovať ani po uložení príslušných sankcií.

Za takejto situácie nemožno vysloviť iné, len že odsúdený V. V. nevedol v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia riadny život. Na zabezpečenie účelu trestu u odsúdeného, najmä za účelom

zabezpečenia funkcie individuálnej, ale aj generálnej prevencie, je potrebné odsúdenému nariadiť výkon trestu odňatia slobody.

Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd správne odsúdeného zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pre takéto rozhodnutie boli splnené všetky tam predpokladané podmienky, a teda že nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Podľa § 50 ods. 4, veta druhá Tr. zák. výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1, alebo
- c) ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods.3, a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

K sťažostnej námietke odsúdeného, ktorou sa domáhal ponechania podmieneného odsúdenia v platnosti, treba uviesť, že v zmysle citovaného § 50 ods. 4, veta druhá Tr. zák. rozhodnutie podľa tohto ustanovenia môže súd urobiť len počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, o ktoré ide. V tomto prípade základná skúšobná doba uplynula dňom 8.11.2014, a teda táto podmienka splnená nie je. S ohľadom k tomu nie sú splnené predpoklady pre rozhodovanie o tom, či je možné ponechať podmienené odsúdenie odsúdeného v platnosti.

S ohľadom na uvedené okolnosti krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. V. zamietol, pretože nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.